

KOTVA

ročník 7

2015/červen

24

Fotila Šárka Foukalová

*Jsem něžný, jsem krutý, ale jsem život.
Pláčeš? I v slzách je síla. Tak jdi a žij.*

(John Lennon)

Vybral Stanislav Volný

U šálku čaje...

Zeptali jsme se vedoucí sociálně terapeutické dílny Kotva

paní Marie Jurasové ...

Do jaké země byste se ráda podívala?

Musím říct, že mám ráda českou zemi, je zde stále co objevovat – památky, ale i nádherná příroda. Jezdíme také rádi na Slovensko na Malou Fatru. Do ciziny se mi zatím moc nechce, ale kdybych měla někdy možnost, ráda bych viděla Izrael (svatou zemi) nebo Turíno v Itálii (kde žil Jan Bosko), popř. Egypt.

Co ráda děláte a jaké jsou vaše koníčky?

Hlavní náplní mého života je rodina, naše děti a pak práce. Jinak miluji květiny, zahrádku, ale i vinohrad, hlavně tedy přírodu. V zimě pak odpočinek a vzpomínání nad fotografiemi.

Co vám /ne/chutná?

Nejsem vybíravá, mám ráda všechno. Ze sladkého si nejraději dám větrník nebo šlehačkový pohár. Ze slaného miluji ovar, zabijačku, prostě vepřové. Ale také si ráda dám pohárek dobrého vína. Určitě bych nejedla žádné chobotnice, šneky nebo kobylinky.

Co byste chtěla změnit, kdybyste byla prezidentem?

Prezidentem bych nechtěla být, obdivuji politiky, že dokáží tuto práci dělat. Pokud bych se náhodou stala prezidentem České republiky, prosazovala bych určitě to, že rodina je základ státu, společnosti a aby už konečně k sobě lidi byli laskaví a pravdiví.

Za rozhovor děkuje šéfredaktorka Bc. Marta Jendrichovská

Bylo nebylo ...

Koncem března jsme podnikli výlet do Brna na výstavu korunovačních klenot. Ráno jsme vyjeli vlakem, v Brně jsme přesedli na tramvaj a jeli na výstavu. Výstava se nám líbila, mimo jiné jsme si sáhli na katův meč, ozvalo se hřmění a hlas nám řekl: "Bud' požehnán".

Potom jsme šli do pěkné restaurace, kde pití rozvážel vláček. Dali jsme si dobrý oběd a pak jsme jeli vlakem domů.

Venku nám vysvitlo sluníčko, tak jsme šli ven fotit rozkvetlé stromy a květiny. Udělali jsme krásné fotky, moc nás to bavilo.

Hned druhý den jsme jeli na bowling do Bzence, abychom oslavili 10 leté výročí založení STD Kotva. Všichni jsme se dobře bavili. Někteří hráli bowling poprvé a moc jim to šlo. Dali jsme si pizzu a něco k pití. Pizza byla výborná. Zase jsme měli nový zážitek. Určitě bychom to chtěli ještě zopakovat.

Po sportovním zážitku jsme měli v dílně pěkný koncert, který uspořádala naše uživatelka Markéta. Za doprovodu kytary nám zazpívala několik známých písniček. Atmosféra byla skvělá a tak se někteří k jejímu zpěvu přidali. Nachystali jsme si i menší občerstvení.

Také jsme začali zase chodit na naši zahradu, kde jsme zasadili zeleninu. Na zahradě sekáme trávu, zaléváme a okopáváme. Udělali jsme i táborák, kde jsme si opékali špekáčky.

Zaměstnanec charity byl na dovolené v Jižní Americe a tak nám nachystal pěkné povídání o této zemi, ke kterému připojil i promítání fotek. Bylo to moc zajímavé, hodně jsme se dozvěděli o Peru, Chille, Machu Picchu, apod.. Další fotoklub probíhal v Hodoníně v Zoo, kde jsme fotili zvířata a přírodu. Počasí nám přálo, svítalo sluníčko a tak jsme si to hezky užili. Viděli jsme hodně zvířat, která nám ochotně pózovala. Podařilo se nám udělat spoustu krásných fotek.

Zapsali Šárka Foukalová a Michal Pavlíňák

Fotil kolektiv uživatelů STD Kotva

Vařil Jiří ...

Vepřoví rošťáci s americkými bramborami a tatarkou

Ingredience:

- 1 kávová lžička soli, ¼ lžičky pepře
- 1 lžička Maggi, 1 lžička worchestru
- 2 polévkové lžíce plnotučné hořčice,
- 2 polévkové lžíce Solamylu
- 2 celá vejce, 3 stroužky česneku

Postup:

Vepřovou kýtu nakrájíme na tenké plátky a dobře naklepeme. Smícháme si sůl, pepř, Maggi a worchester. Do této umíchané směsi ještě přidáme hořčici, Solamyl, vejce a česnek. Všechno dobře promícháme. Maso v této směsi obalíme a necháme 24 hodin v chladu odležet. Pak maso na rozpáleném tuku opékáme, jako bifteky. Podáváme s americkými brambory upečené v troubě a s tatarskou omáčkou.

Napsal Jiří Konečný

Ohlédnutí za velikány!

Jan Werich

Narodil 6. 2. 1905 v Praze. Od podzimu 1916 studoval na reálném gymnáziu v Křemencově ulici a po maturitě (1924) na právnické fakultě Karlovy univerzity. Vysokoškolská studia nedokončil a od roku 1927 se natrvalo věnoval divadelní činnosti. Už během studií na gymnáziu se seznámil se svým pozdějším partnerem Jiřím Voskovcem. První společná hra Voskovce a Wericha Vest pocket revue měla premiéru na malostranském jevišti Umělecké besedy 19. 4. 1927. V létě roku 1927 se soubor stal součástí Osvobozeného divadla. Osobitá komediální dvojice spolupracovala s hudebníkem Jaroslavem Ježkem.

V listopadu 1938 ukončilo Osvobozené divadlo svou činnost, Voskovec, Werich a Ježek emigrovali do USA. Oba mladé umělce spojoval zájem o film, jehož novinky Werich příležitostně recenzoval v Českém filmovém světě a v magazínu Přerod. Před svým odchodem do emigrace natočili čtyři filmy: Pudr a benzín (1931), Peníze nebo život (1932), Hej rup! (1934) a Svět patří nám (1937). Werich sám pak vytvořil ještě hlavní roli ve filmu U nás v Kocourkově (1934). V USA oba umělci hráli jak anglicky, tak česky pro krajany. Jejich hlavním polem působení se stalo české vysílání amerického rozhlasu.

Na pražské jeviště se Werich vrátil po svém návratu do Čech (1945) ve hře Harta přišel na večeri (1946). Po Voskovcově návratu obnovili v divadle W+V revue Pěst na oko (1947-48). V roce 1948 nastudovali hudební komedii Divotvorný hrnec (1948).

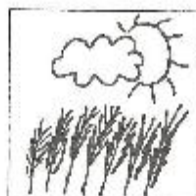
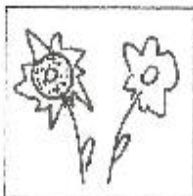
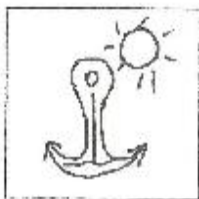
Po odchodu Voskovce do exilu, jako člen divadla v Karlíně účinkuje ve hře Nebe na zemi. Roku 1955 se ujal uměleckého vedení Divadla satira, které přejmenoval na Divadlo ABC. Zde se spolu s partnerem Miroslavem Horníčkem vrátil k některým hrám Osvobozeného divadla. Vytvořil několik nezapomenutelných postav ve filmech Císařův pekař aneb pekařův císař (1951), Byl jednou jeden král (1955), Až přijde kocour (1963). Dále natočil filmy: Kočár největší svatosti (1965), Jindřich VIII. (1968), Uspořená libra (1964), Medvěd (1963), Slzy, které svět nevidí (1966). V roce 1951 získal titul laureát státní ceny, v roce 1963 byl jmenován státním umělcem.

Werichova próza: sbírka pohádek Fimfárum, cestopisné zápisky Italské prázdniny, povídky Lincoln (1933), vzpomínková kniha paměti Jan Werich vzpomíná...vlastně Potlach. Jan Werich zemřel 31.10.1980 v Praze.

Teorie smíchu: „*Někdo chytrý pravil, že zjistit, co je smích a proč se lidé smějí, je jako zjišťovat, proč je králík naživu. Dokud ho nerozpítváte, tak to nezjistíte. Jenže, když ho pítváte, tak už je mrtvý. A stejně je to se smíchem.*“

Napsali Bc. Marta Jendrichovská a Ing. Jitka Pašková

(vybráno z internetu)

Nakreslil Tomáš Řičica

Žij každý den svého života, jako by byl první a jako by byl poslední.

(F. Nietzsche)

Dopřej si čas na úsměv-je to cesta ke štěstí.

Dopřej si čas na smích-je to hudba duše.

(Abbey Press)

Citáty vybral Stanislav Volný

Pohlazení duše

Kdo je nejdůležitější osobou ve vašem životě? Přemýšlejte chvíli o této otázce. Odpovědi jste vy. Nikdo vás nemůže nahradit. Musíte být pro sebe tím, co všichni potřebujeme: nejlepším přítelem; někým, kdo snese vaše bláznění a nepřiměřenost, ale přesto vás přijme a bude zde pro vás. Přestaňte se trhat na kusy, když se někomu nelíbí, co jste udělali. I kdyby váš čin byl špatný, nebezpečný nebo hloupý, problém je čin, nikoli vy. Nedovolte tedy, aby druzí ničily vztah, který máte s nejdůležitější osobou ve svém životě-se sebou. Přijměte svou jedinečnost a osvobodte druhé, aby byli rovněž sami sebou.

Vybrala Blanka Vašíčková, Z knihy 365 receptů pro duši (Poselství, inspirace naděje a láska) od Dr. Bernie S. Siegel

Kuriozity

V hospodě v anglickém městečku Chamberwellu visí výstražná tabule s tímto textem. „Neodhazujte na podlahu zbytky hořících cigaret. Naši hosté, kteří odcházejí po čtyřech, si mohou popálit ruce a kolena!“

Inzerát v dallaském deníku Morning News.

„Chci se bezpodmínečně odnaučit kouření. Hledám proto vhodné zaměstnání u benzínové pumpy nebo jiném vysoce explozivním pracovišti.“

Švédsko – Velmi známým člověkem se zde stal sedmdesátiletý student filosofie Sven Ruthberg. Studovat na vysoké škole začal v roce 1922. Od té doby přecházel z fakulty na fakultu a takto údajně absolvoval 95 semestrů. Zda se tehdy uskutečnil plán jeho o padesát let mladších spolužáků – po absolvování stého semestru ho pasovat na „čestného studenta“ není známo.

Napsal Vit Graubner z knihy Věřte nevěřte

Smích léčí ... !

Pepíček nemá rád rajskou polévku. Maminka ho přemlouvá: „Miláčku, budeme si hrát na tramvaj. Ty budeš tramvaj a lžička s polévkou nastupující lidé“ . Pepíček polyká lžičku za lžičkou. Když už je talíř skoro prázdný, volá: „Tak a konečná. Všichni vystupovat!“

Dítě přijde domů ze školy a matka se ptá: „Byl jsi tam hodný?“
„No, jasně. Co taky jsem mohl dělat, když jsem celou dobu stál v koutě na hanbě?!“

Pepíček dostane za to, že ve škole zlobil, zvláštní domácí úkol. Učitel mu připomene: „A podepsat od obou rodičů!“
„Ale to nejde, moje maminka je na dovolené!“
„A kde? A na jaké, když teď nejsou prázdniny?“
„Na mateřské, pane učiteli!“

Vybral Václav Náhlík

POSLÁNÍ sociálně terapeutické dílny Kotva:

Sociálně terapeutická dílna Kotva nabízí lidem s duševním nemocněním, kteří z důvodu snížené soběstačnosti nemají možnost zařazení na otevřeném ani chráněném trhu práce, možnost posílit a rozvíjet jejich pracovní schopnosti a dovednosti prostřednictvím každodenní pracovní činnosti. Tato služba přispívá k začleňování každého z nich do běžného života. Je určena osobám v produktivním věku žijícím ve Strážnici a dostupném okolí.

Základní principy, kterými se řídíme:

- respektování důstojnosti člověka
- ochrana práv uživatelů
- podpora seberealizace a sebevědomí uživatele
- podpora samostatnosti a soběstačnosti
- zachování rovných příležitostí pro všechny

Informace: služba je poskytována zdarma. Kontakt pro zájemce: tel. 518 333 207, 737 054 064

Vydává: Sociálně terapeutická dílna Kotva, Charita Strážnice, čtvrtletník, ročník 7, červen 2015/24, náklad 300 ks, šéfredaktorka: Bc. M. Jendrichovská, redakční rada: E. Lankašová, I. Zábelková, B. Vašíčková, J. Konečný, P. Němčický, V. Náhlík, M. Ryšková, Š. Foukalová, V. Studénková, V. Vajčnerová, M. Pavlíňák, N. Kříž, T. Řižica, V. Graubner, Z. Svoboda, M. Frolka, S. Volný, P. Náhlík. Zodpovídá: Ing. Marie Jurasová, titulní strana: letní příroda, fotil kolektiv Kotvy, fotky vybrala I. Zábelková a Ing. J. Pašková. Tisk: Tiskárna Sukupovi, Adresa redakce: Charita Strážnice, Kovářská 396, 696 62 Strážnice, e-mail: kotva@straznice.charita.cz www.straznice.charita.cz
neprodejné